

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 107/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. J. M., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. Ch., K. N. M., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 81/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. J. M. o d m i e t a z dôvodu jej neprípustnosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2004 doručená sťažnosť PhDr. J. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. Ch., K. N. M., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 81/02.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa na základe návrhu P. J. doručeného okresnému súdu 10. júna 2002 stala odporkyňou v konaní o zaplatenie 107 250 Sk, ktoré je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 81/02. Okresný súd vyzval 11. júna 2003 sťažovateľku pod hrozbou vydania rozsudku pre zmeškanie o vyjadrenie k návrhu. Sťažovateľka sa k návrhu vyjadrila v podaní odoslanom okresnému súdu 1. júla 2003.

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že má naliehavý právny záujem na riešení svojej právnej situácie, pričom okresný súd dosiaľ vo veci nenariadil žiadne pojednávanie. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 81/02 porušuje jej základné právo upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti rozhodol nasledovne:

„Základné právo PhDr. J. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 81/02 o zaplatenie 107 250 Sk bolo porušené.

Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 81/02 konal bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk (slovom dvestotísíc korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava III je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 9 340 Sk, t. j. 2 úkony á 4 534 Sk (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti), 2x réžia á 136 Sk na účet JUDr. M. Ch. vo VÚB a. s. Čadca – expo Kys. Nové Mesto č. ú. ... do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd po doručení sťažnosti vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby sťažnosť doplnil o informáciu, či sťažovateľka v namietanom konaní podala sťažnosť podľa § 17 a nasl. zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“). Z odpovede

právneho zástupcu vyplýva, že sťažovateľka nepodala sťažnosť podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov, čo odôvodňuje jej zlým zdravotným stavom.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd prijme na ďalšie konanie sťažnosti namietajúce poučenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 vtedy, ak sťažovateľ preukáže, že využil právne prostriedky nápravy podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov, alebo ak preukáže, že vzhľadom na okolnosti prípadu využitie tohto prostriedku nápravy

nemožno pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva priznaného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 121/95, II. ÚS 122/95, mutatis mutandis II. ÚS 47/01).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka, ktorá je v konaní odporkyňou, nevyužila právne prostriedky nápravy podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov. Právny zástupca sťažovateľky odôvodnil nevyužitie právneho prostriedku nápravy podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov zlým zdravotným stavom sťažovateľky, čo preukázal potvrdeniami o jej opakovanej práceneschopnosti (september 2002, marec až máj 2003). Dôvod uvedený právnym zástupcom sťažovateľky nepovažoval ústavný súd za hodný osobitného zreteľa podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatoval, že ak zdravotný stav sťažovateľky umožnil, aby podala sťažnosť ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, tak jej o to viac nemohol brániť podaniu sťažnosti podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov.

Opierajúc sa o svoju doterajšiu judikatúru ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu niet dôvodu predpokladať, že by využitie sťažnosti podľa § 17 a nasl. zákona o štátnej správe súdov neumožnilo účinnú ochranu základného práva sťažovateľky priznaného jej podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol z dôvodu jej neprípustnosti.

V súvislosti s namietaním zbytočných prietáhov konaní, ktoré začalo 10. júna 2002, ústavný súd nad rámec svojho rozhodnutia uvádza, že v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou (I. ÚS 66/98, II. ÚS 98/03, II. ÚS 131/03, II. ÚS 3/04) ústavný súd odmieta sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ak doterajší postup príslušného všeobecného súdu nesignalizuje možnosť porušenia uvedeného základného práva sťažovateľky, reálnosť ktorej by bolo potrebné preveriť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2004